

9.

Dongó

LCLAP.

Megjelenik minden vasárnap.

I. évfolyam 4. szám.

Ára 4 fillér.

1913. október hó 26.

ARCKÉPCSARNOK

Egy jóságos arc mosolyog le erről a képről, akinek a szive és elméje arany s akiről a humor hangján írni sem lehet.

Főispán is volt. Hogy milyen főispán volt, mutatja az, hogy még az ellenzék nagy részénél is, ma is az a felfogás: Ha már kell egy vármegyének főispán, hát az legyen olyan, mint Návay Tamás.

Nincs olyan közérdekű és szép dolog, ami iránt fogékony-sággal ne birna s amely mellé szívvél-

lélekkel oda ne állana, hogy az megvalósuljon.

Szívében szeretet lakik s kérést még meg nem tagadott, ha teljesithette.

Lehetett volna főispán ismét és ismét, az ő akaratán mult, de az ő hatalma, befolyása és tekintélye nem az állástól függ, hanem megadja azt szeretetre és tiszteletre méltó egyénisége és fent és lent egyaránt egyenlő népszerűsége.

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész.-társ. épülete mellett

Ajánlja mostan megérkezett legujabb őszi és téli angol szöveteit. Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesítetnek!

Egy gondolat bánt engemet . . .

— Szegény Petőfi után. —

Egy gondolat bánt engemet,
 Kontár kezek közt halni meg.
 Ezt a halált én nem kívánom,
 Ne ily halált adj Bali Mihályom!
 Legyek fa, mit méreg drágán
 Árúsítanak az utca sarkán.
 Legyek gally, kőszén avagy kocsz,
 Amiért télen verekedni fogsz.
 Legyek városház, manzardtető,
 Vagy legyek Makón építettő . . .
 Legyek főmérnök, vagy kapitány,
 Kiket Nácikánk mind kihány.
 Legyek Espersit, vagy reszpublika,
 Vagy függetlenségi politika.
 Legyek elcsapott v. tanácsos,
 Legyek kapu, ablak — rácsos,
 Legyek felolvasó szerda esten,
 Szigeti játékbank Budapesten,
 Legyek pinkapénz, miniszterelnök,
 Só, Lukács, mit mindenki ellök,
 Jeszenszky, Lipscher, panama,
 Utszéli férges, rothadt alma,
 Legyek sertés, mit Rákosy vág le,
 Sértés, mit Nyak Sándor vág be,
 Istenkáromlás a kir. tan. száján,
 Bibircs a „jó embör“ pofáján,
 Legyek körorvos Püspökletén,
 Köpőcsésze és köpjél belém,
 Csizmatalp, tyúkszem, vagy digesztor,
 Kártyázzon velem Romulusz Nesztor,
 Indítványozzon engem Rákosy,
 Vagy legyek Makón mentőkocsi,
 Haditudós a törzsasztalnál,
 Vagy kéményseprő Nagy Antalnál,
 Javitott a „szerelemházban“,
 Égjek 40 fokos lázban,
 Lógjon a nyelvem az aszfaltig,
 Ne verselhessek 120 napig,
 Legyek akármí, ami rossz,
 Legyek szerb, bolgár, vagy orosz,
 Legyek Tutyi, Szvetyi, Skorpió,
 Essen reám 870 kiló,
 Legyek kolera a főtéren,
 S düljön a mérsztej százszor belém . . .
 — Csak a Független Ujságban
 Kroki-téma ne legyek én! . . .

—u.

A „Dongó“ előfizetési ára vidékre posztán küldve egész évre 4 korona.

Mert ő előrelátó. . .

I.

Noha tanító volt Ujvároson, egymás közt csak Juszufnak hívták, a ki a vers szerint — hogy stilszerű legyen — nem vetette meg sem a bort, sem a dalt, sem a kerevetet. De még az alsóst sem. Mert mint mondá: legjobb az alsós kerevettel, ellenben — és ezt nyomatékkal sóhajtá el — a kerevet dallal fabatkát sem ér. S ebben állapodtak meg.

II.

Juszufot egyszer nagy bánat érte. Oly nagy bánat, mely még a nagynál is nagyobb volt. Legalább neki nagyobb. Volt ipósa halálhírért hozták neki részvétellel eltelt jóbarátok.

— Oh, hogy ezt megengedted érnem, öreg Istenem! tört ki szívéből a hálaima

S miután jól kitört, nagy elhatározásra szánta magát. Hogy mire, arról szól épen a 3. fejezet.

III.

Elhatározta, hogy elutazik. Elutazik, mert ezt a nagy eseményt nem bírja ki az ő gyenge gyomra, akarom mondani: szíve. Ez történt délután 5 órakor árnyékban.

IV.

Nagy társaság ült együtt a Koronában. Ettek, ittak, mert hiszen ekkor épen ennek volt az ideje, lévén estéli 8 óra. Vagy magyarul: vacsoraidő. Nyilik az ajtó . . ., s egyszerre csak Juszuf alakja libben elő. Kifogástalanul gyászbaborulva és egy hercig kofferral a kezében.

— Hát te mit akarsz, Juszof? kérdezték tőle százan, vagy kétszázan.

— Holnap reggel 8-kor elutazom, s hogy le ne késsek a vonatról, néhány perccel hamarabb elindultam.

A moziban.

A.: Ki az az ur a páholyban?

B.: A „Bugaczi Független Ujság“ kiadója.

A.: És az a hölgy?

B.: Az a melléklete.

DROGÉRIA

MAKÓ, Fő-tér.
 (Kasznárlak.)

Raktáron a legfinomabb bel- és külföldi illatszerek.

Pipere-szappanok.

Kozmetikai cikkek. Arc- és kézápoló szerek.

Finom francia gummikülönlegességek.

Dr. Savanyú Sándor

köz és váltó ujságíró keserű kifakadásai.

Hej azt a mungóbélű hatvánhetes istenit ennek a kíneserves és keservkínos, sóbaázott panama-világnak, hát mit tehet egy köz és váltó ujságíró, amikor a sok panamának csak a büzeit szaglássza, de az ízét nem tapasztalja, — hát mit tehet: élvezi a büzt s ha úgy tapasztalja, hogy kevés, hát megtoldja egy kicsit a magáéból.

Én legalább azt teszem, merthogy egyebet — nyálnád meg azt a pucér sóbálványát ennek a honfibubánatos antiszemita magyar hazának — úgy sem tehetek, mivel hogy köz és váltó mivoltunknak befagy maholnap. Váltani nincs mit váltani, hát az mesterségemből csak a „köz“ marad, ami elég közönséges, de hát én úgy értelmezem, hogy köz-ölöm a közönséget vele a makói figgetlen sajtó hasábjain, — ahol köz-lik.

Hát persze! Miért ne. Elvégre is irodalmi értéke van Makón annak, amit én akár úgy is mint olyan, akár mint előljáró a pen-nából sercentek. Elvégre is szerénység nélkül szólván, egy kis tehetségem csak van az irodajlomhoz, ha több nem, hát annyi, mint annak a nemzeti színű madárból mungóvá

védlett bánatszülte makai férögnek, hogy azt a szép kis szörtelen istenit a kélpepoffájának.

Hát persze, hogy irok. Ha nem irnék, hát sirnék. Sós könnyeket sirnék, hogy ezzel is aposztrofáljam ennek a kimondhatatlan kormányzatfélének huncut böcstelenkedését, avagy böcstelen huncutkodását.

Hát nem sirok, de irok. Mit irok? Expens-nótát — nem irok, nincs kinek — s ennek is az a kajla Duna—Tisza—Pista istenség az oka, merthogy minden pénzt az mungó pártkasszába gyűjt, oszt nem marad egy grisli sem ennek a jóra való magyar nemzetségű figgetlen pógárnak a pörösködésre. Így oszt az expens-nóta kiment a divatból, másfajta nótákat meg nem irok, inkább danolok, vagyis danónék, de ez meg drága nóta, mert banknótába kerül, amit sajna nem irok, de nem is irtok — azt a fekete képű cigány mindenségit ennek a Purcsinak.

Azért én mán csak kroit irok. Nem vezérködök én már, mert annak a nivóját az én leleményes istenes kiszólásaim sem érik már föl. Ezért már én csak krokiba öntöm bűm, mit érez szűm. Attul lesz viccös, hogy az a kedélyös holdvilágos égi firmamentum minden ragyogó-fénylő csillagszemecskéivel szakadoz az ellenségeimre, vagyis hogy édes mindenkire — mikor én nem vagyok ottan. — Hát nem igaz — Móric?!

Pont.

Ez is ok . . .

Én ujságszerkesztőhöz nem mennék férjhez, mert az mindenről tudomást vesz, csak a feleségéről nem.

Makói Uránia Színház.

Szombaton, október 25-én este 8 órakor és vasárnap, október hó 26-án délután fél 5 órakor és este 8 órakor rendes helyárrakkal műsoron:

IX. PARANCSOLAT

Jules Mary híres regénye nyomán 6 részben. 2300 méter hosszú felvételben.

Tisztelettel: az igazgatóság.

Minden szerdán és csütörtökön fényes előadás!

Ma, vasárnap, október hó 26-án
a Korzó-szálloda éttermében nagy

tombola-estély lesz.

Valódi szikra-gyöngye bor lesz felszolgálva!

Szives pártfogást kér:

LIGETI RÓBERT

Korzó-szállodás.

A jó kis vezér.

Volt egyszer egy kis ember,
Azt hitte, okos ember,
Pedig jó ember csupán,
Ki azonban nem kukán
Nézi a közdolgokat,
Hanem füllent nagyokat,
Semmit komolyan nem ért,
S ez neki nem baj, — azért
Beszél csunyát és szépet,
Amivel a jó népet
Bolonddá tudja tenni.
Nem baj ha nincs mit enni,
Csak legyen amit kenni
Kell a hír kenyerére,
A nép menjen vesztére!
Oh magyar nép, szegény nép!
Be kár hogy szemed nem ép,
S nem látod, hogy a vezér
Mily kicsiny, s épen ezer'
Követned nem kellene,
Hanem inkább ellene
Kellene fordulnod már,
Hogy ne minden szószátyár
Vezessen utaidban,
Nagy és kis bajaidban.
Hidd el, a népszerűség
Legnagyobb keserűség
Oh nép, neked magadnak,
S mit ők szóval megadnak,
Tettel nyomban elveszik,
S aztán dúsan élvezik
A népszerűség árát,
De ügyet sem vetnek rád,
Mikor bolonddá tettek
S háttal lóvá megtettek.
Maradjon a kis embőr
Egyszerűen jó embőr!

PAPP GYULA géplakatos

MAKÓ, Hédeváry-utca 6.

Készít e szakmába vágó minden-
nemű munkákat jutányosan és
jótállás mellett javít motoros kerék-
párokat, bicikliket és varrógépeket.

Tessék meggyőződést szerezni!

A vezércikk és a kroki fájdalma.

(Párbeszéd.)

Vezércikk: Mondja csak kedves kroki, ott a becses lapunk végén, miért lógatja ugy a fejét, mintha Ön is a sajtószabadságot gyászolná. Miért busul, hiszen ön képviseli „ezen lap“-ban a humoros elemet.

Kroki: A fene egye meg azt a humoros elemet, mely állítólag bennem van.

Vezér: Ugy látszik, Önnek nem tetszik a szerepköre, Ön lázong . . . Ön vét a pártfegyelem ellen.

Kroki: Téved. Én nem lázongok és nem lázítok, ez a maga rendeltetése lenne. Én csak érzek . . .

Vezér: Mit érez?

Kroki: Fájdalmat!

Vezér: De hát mi fáj Önnek?

Kroki: No hallja! Ha magában úgy ugrálnának a bacillusok, ha magában úgy bukfezne a lisztes az Augusztal, mint bennem, akkor Önnek is fájna minden tagja, mint ahogy nekem fáj minden szótagom.

Vezér: Ah fájdalom! Mit beszél Ön fájdalomról. Nekem minden mondatom fáj.

Kroki: Hiszen ha nekem legalább egy ép mondatom lenne! . . .

Vezér: Hát nekem tán van?

Kroki: Mégis, Önnek legalább van célja, rendeltetése, és ami fő: van tartalma.

Vezér: Van a fenét. Ez tartalom? Én egy liter bor vagyok — megemésztve. Ez az egész tartalmam.

Kroki: Borban az igazság.

Vezér: Amig az üvegben van! De mire én a gyomron keresztül az agyba, s onnan az ugynevezett: gondolat alakjában papírra kerülök, addig rég elgözlögött belőlem az igazság, s mire nyomdafestéket látok és napvilágra kerülök, hát igazán csak szégyenkezni tudok, hogy mily szörnyszülött vagyok.

Kroki: Szegény anyja ha tudta volna . . .

Vezér: Szépen nem szült volna . . . Az én szülöm sem kivétel a természet törvénye alól: a bor megivódik — ergo a cikk megíródik. Es nutzt ká vánen.

Kroki: A fene egye meg azokat a szerkesztőket.

Vezér: De a külmunkatársakat is! Hogy miket képesek leírni?

Női kalapok mindenkor a legújabb divat szerint **párizsi modellek után**
ugyszintén átalakítások a legolesobban készülnek:
WEISZMANN MALVIN női kalapdivattermében
MAKÓN, Deák Ferenc-utca.

Kroki: És még ezeknek kell sajtószabadság.

Vezér: Ó bár már meglenne a reform!

Kroki: Ez a sors ironiája. Látja, míg az Ön lénye úgy vágyik a becsületes viszonyok után, addig az Ön egész tartalma csak úgy toporzékol ellene.

Vezér: Az tesz engem idegessé.

Kroki: És ha tudná, hogy mily gorombán van ön megírva, csupa tiszteletlenség...

Vezér: És kesergés a haza sorsán...

Tudom, eléggé restelem, ha elgondolom, hogy szidtam Lukácsot, mert panamázott, azután meg Tiszát, mert nem panamázott és hogy kit mindenkit fogok én még szidni és mily gorombán! És még rá mondják, hogy ez a nivó!

Kroki: De legalább Önt csak kevesen olvassák, de mit szólnak én? Engem mindenki elolvas, mert én borgisz vagyok, én érdekes, sőt „humoros“ vagyok... Bennem a falevelek súgnak-búgnak...

Vezér: Én bennem meg hazafiak dülnek-fulnak...

Kroki: Bennem a szavak cigánykereket hánynak.

Vezér: Mit ehetek, hogy azt hányanak?..

Kroki: Ne is folytassa kedves Vezér. Temetkezzünk a feledés homályába, mert szerencsére nem helyeztek hitelesítve letétbe a közjegyzőnél s bár nevetségesek vagyunk, talán mégis elfelejtenek bennünket.

Vezér: Jó! (csak azt szeretném tudni, hogy bemennek-e, vagy nem? Különben majd holnap ugyanis erről elmélkedem.)

Találós kérdés.

Majer (Kohnhoz): Mi az? Fán található, nem tud repülni, zöld és énekel.

Kohn: Azt nem tudom.

Majer: Hering.

Kohn: Hogy jön egy hering a fára?

Majer: Föltették.

Kohn: De egy hering nem zöld.

Majer: Hát zöldre festették.

Kohn: De énekelni igazán nem tud.

Majer: Te szamar! Azt csak azért mondtam, hogy nehezebb legyen kitalálni!

TÁNC-TANÍTÁSI FELHIVÁS!

Az ÉRDEKY-tánciskolában az őszi táncanfolyam

október 20-án megkezdődött.

Ezúton értesítetnek az igen tisztelt szülők és tánckedvelő ifjuság, hogy ezen táncanfolyamon az eddigi táncokon kívül a legújabb táncok is, mint **Boston, Twoo-Steep** (tu-step) taníttatni fognak.

Hús-ipar.

Hentes: Hallja maga, János barátom, így pártolja a hentes-ipart, hogy még télen is horgászni megy?

Irnok: Keresztesy kapitány urnak akarom megkönnyíteni a dolgát; vagyis addig disznóhúst nem eszek, míg a makói henteseknek nagyobb jövedelmük lesz, mint egy szegény néptanárnak.

Hentes: Tehát bojkottálta a hentes-ipart?

Irnok: Én igen, de a főnököm — családjával — egy évre 5 kiló kolbászt eszik meg.

Hentes: Akkor a pecsenyének valóból kolbászt csinálunk és az árát 48 százalékkal emeljük.

Irnok: Mit szól ehhez Keresztesy rendőrfőkapitány ur?

Ez is felelet.

Egy szórakozottságáról ismert makói fiskális bement a járásbirósági tárgyaló terembe, ahol éppen tárgyalást tartottak. Tisztán csak érdeklődni ment be, mert ő minden iránt érdeklődik, noha nem is Samuka. Meglátja egyik fiatal kollegáját, aki rövid idő alatt az uborkafa leghegyére felmászott. Odamegy hozzá.

— Kit képvisel kollega ur? kérdi.

— Az ügyfeletem — volt az epés válasz.

— Ugy? Nem tudtam. S mint aki most már mindent megtudott, nyugodtan elment.

KEMÉNY BÉLA

KORONA-SZÁLLÓ vendéglő és kávéháza
KITÜNŐ ÉTELEK ÉS ITALOK!

Esténként fölváltva

Purcsi Károly és Kolompár Béla
zenekara hangversenyez.

Minden vasárnap este nagy tombola értékes nyeremény-tárgyakkal.

Tutyi.

Aszongyák, hogy most jelölik a megyei hangosokat. Sok jó kis embörré lehet szavalni, csak hogy még titok. Oszt azt is mondják, hogy a jó kis Espersitet a kormánypárt jelöli, mert hogy olyan jó kis embör, oszt a papok nagyon pártfogdosák.

Jó kis embör az a Dózsa Imre. A multkor majd hogy nem irt egy bibliás cikket, csak később derült ki, hogy a jó kis hosszú ujjvárosi tiszteletes elírta előle. Aszonta, hogy szerette volna, ha ő írta volna, oszt a jó kis tiszteletes azt felelte, hogy nem bánja, ha aláírja az írásait, oszt mindjárt le is számítolhatja a bankjába. Tán meg is teszi, mert jó kis embör,

Oszt a Makói Takaréknagybank pénztárába beköszöntött a gólya. A pénztáros családját látogatta, pedig nem szivesen látták. Hát hogy milyenek is azok a bankok, pizt azt nem adnak, de a betétöt gyümölcsöztetik.

Valami jó kis embörök ki akarják bérelni a színházat — mozinak. Oszt azt ígérnek, hogy ők befutnak. A jó kis színügy gyámok mög kapkodnak az ajánlaton, nem törődnek vele, hogy valakinek ezzel befutnak. Pedig hiába futnak, — a lepedőn nem játszanak trikóba.

Azt írta a Független Ujság, hogy „Szeméremgyéből 32 koronájával adtak el egy hektoliter mustot.“ Hát ez jó ár, de hát akkor mit szemérmeskedik az a vármegye, mikor eddig csak szerénykedett, pedig nem kellett volna, mert hogy ott terem a legjobb vic, a sligovic.

Hát mán igaz, hogy egy bolond százat csinál. Én nem is vagyok egész bolond, mégis most mindenki engöm utánoz. Mindönki jó embör akar most már lönni, oszt mer láttják, hogy én is irok az ujságba, hát má mindönki a zujságba ír. Jó kis embörök.

Jó kis embör a főkapitány ur. Nem hijába vót ű katonatiszt, de tudja is, hogy mi dukál, mög mi nem. Például a hatóságai husszéknek dukál, hogy a zösszes ujságok hirdessék, hogy öt fillérrel ócsóbb a husnak kilója, mint a hentösöknél. Ezér a hirdetésér a jó kis főkapitány ur nem fizet a zujságoknak sömmit, de ha a kövér jó kis hentösök kiakarják ujságot, hogy űk mennyijér aggyák a hust, még a bugaci hírkürt is pizt kér érte, mer aszongya, hogy: a krisztus koporsóját sé őrizték ingyön. Én azonban ajánlok a jó kis főkapitány

urnak egy tanácsot, ha mög nem veti: legjobb fegyver a nyúzás ellen a *sztrájk*, én mán mögkezdtem, disznóhús helyött *sült-tököt* öszök, mer azt csont nélkül mérik, mög nem is kövér. Ha mindönki úgy csinája, mint én, akkor a jó kis hentösök hatóságai husszék nélkül is léjebb engedik a pörcentöt és akkor a zegész városi közönség egyhangulag elismeri, még a zujságírók is, hogy mégis csak jó kis embörök a makói hentösök.

Jó vendég.

Egy vén bohém betér a Koronába.

— *Pincér, egy kávét!*

— *Igenis! Csészébe?*

— *Nem. Hozza inkább hitelbe.*

Fényképező készülékek

és hozzávaló kellékek
állandó raktára

eredeti gyári áron.

SOMMER JÁNOS

órász és ékszerész, MAKÓ.

Üzletmagnagyobbítás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy üzletemet magnagyobbítottam, és ennek folytán raktáron tartom a **legfinomabb borokat**, kül- és belföldi **pezsgőket**, konyakokat, finom liköröket és **rumokat**, kül- és belföldi **ásványvizeket**. Kugler- és Suchard-féle csokoládét és kakaót. **Finom desszert cukorkákat**. Nagy raktárt tartok csomagolt és nyitott **teákból** és **teasüteményekből**, ugyszintén nyers kávékból is. A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, vagyok teljes tisztelettel:

KISS LAJOS kereskedő. (Megyeház-u.)

ÚRI SZABÓ-ÜZLET MEGNYITÁS!

Értesitem a tisztelt közönséget, hogy Makón, a Fötéren, Schwartz fényképész udvarán **angol szabászati üzletet** nyitottam és készítek

mindennemű uri öltönyöket és egyenruházati fölszereléseket

legdivatosabb szabás szerint izlésesen kiállítva. Raktáron tartok angol, hazai és skót szövetkülönlegességeket. Bárminemű libériákat elvállalok. Szives pártfogást kérve, vagyok teljes tisztelettel:

Krajcsovics Antal.

A királyok alkonya vagy a köztársasági Makó.

I.

Bevezetés.

Mély álmomból egy brutális rázás ébresztett fel.

— Maga az Örzse néni? vén takarító-nőmet sejtven.

— Örzse az öregapád! hangzott a határozott válasz. Egy-kettőre kapd össze magad.

— Cudar álmos vagyok! Ne marhuljék Kend — morogtam vissza egy megpiszkált medve idegességével.

— Álmos! Álmos! Lári-fári! Kilencszázhuszonhét esztendeje, hogy már aluszol, ki-aludhattad az összes bálakat, hová éjfél után besurrantál.

— Kilencszázhuszonhét!?? huztam a szót néhány kilométerre.

— Igen, igen, csak ne bambáskodj. Épen ennyi az ideje, hogy egy dicstelen élet után jónak láttad szemeidet örök álmra zárni.

E kijelentés világot gyújtott 927 év óta pihenő agyamban. És könnyek között emlékeztem vissza életem legnagyobb stílus baklövésére: a halálomra. Helyzetem világos volt előttem: fekvő helyzet; néhány méter mélységben a föld alatt. Az állapot, amiben magamat találtam, nyilegyenesen kétségbeejtő volt. Csontjaim szanaszét, csigolyáim, mint Arany lomha földi békái, ide-oda görögtek, zsakettem, amelyben az első ostromot intéztem — ezelőtt 927 esztendővel — Fridám szüje ellen, porrá volt semmisítve. Koponyám néhány lépéssel odébb gurulva a rögökkel kötött aljas meszaliánszót. Eszembe jutottak szegény anyám profétikus szavai: Fiam, fiam! mi lesz belőled, ha már könyveidet is így széthagyod. És földalávaló melankóliával dudoltam: „mi lett a te egyetlen fiadból?” Lyrai merengéséből ismét a régi hang riasztott fel:

— Senmi szentimentalizmus! Egy-kettőre vegye, szedje csontjait; önnök vissza kell mennie a földre!

— Nagyon szívesen! és azonnal eszembe jutott az a rekontra-kassza, amit kapóra jött halálózásom miatt abba hagytunk ezelőtt 927 évvel. — De mondja meg kérem legalább, kihez van szerencsém?

— Én Gábor arkangyal vagyok!

— Tyhü, az arkangyalát! süvitettem egy halott megilletődésével, mi kell édes Gabym? Gábor erre szellemileg nyakon ütött és kikérte magának, hogy ezt a felvilági hangot használjam. Ez az ováció azután engem hűtött le és felébredt bennem a földrajzi hosszúság és szélesség után való kérdezősködés vágya:

— Hun fekszem, drága Gáborom?

— A prizrendi temetőben... hangzott a borzalmas válasz.

Az első szó megdöbbenett, a második — nem annyira. Odakaptam, hol — nem az agy fészkel:

— A... az a hely ez, ahol... egyszer...

— Pszt! te disznó — intett le pirulva Gábor.

— Jó, jó, hallgatok ni! De miért épen ide — engem?! És szemeimet ki akartam meszesíteni, de nem találtam őket.

— Mert négy feleséged volt ezelőtt 927 esztendővel...

Tényleg. Ez így volt. Le voltam sujtva, konstatáltam azonban, hogy Gábor is olyan tapintatlan, mint Aeneas Didónál amaz epikai estélyen.

— Fiam — szakította félbe elmélkedésemet Gábor — az Ur parancsára kelj fel és menj el Makóra. Noteszt és ceruzát innen vidd, Vészinél nagyon drága, nálunk olcsóbban adja apja: az öreg Weisz. Makón mindent megjegyzel. (A koponyám után nyultam). Tedd le, ne bánd — mondom, hogy Makóra mész. Egy-kettő szedd össze magadat, referádát elvárom. Lehet, hogy mi is tanulhatunk valamit. Szervusz! És erre Gábor eltűnt. Én pedig álmosan, mint téli reggelen, midőn iskolába kellett menni, egymásután csontjaimat összeszedtem a magas parancsnak eleget teendő Makóra jöttem. Mit láttam, hallottam, tapasztaltam? Sorba beszámolok véle. (Folyt. köv.)

WEISZ JENŐ

„OTTHON” KÁVÉHÁZA

AZ ÚRI KÖZÖNSÉG TALÁLKOZÓHELYE.

Mindennemű

kávéházi italok. Hideg büffé.

Figyelmes kiszolgálás!

Minden este kitünő cigányzene!

A legújabb és legjobb

magyar gyártmányu tükör-acél ekék,

amelyek felülmulják a régebbi rendszerű összes ekéket, továbbá különféle gyártmányu **mütrágyaszórók**, uj és használt **vetőgépek**, **szecskavágók**, **répavágók**, **morzsolók**, valamint az összes gazdasági **gépujdságok** a legolcsóbb árakon kaphatók Makón

GULÁCSI JÁNOS

vasipartelep és gépraktárában. I., Dessewffy-tér 31.

Telefon 50. szám.

Könnyebb megoldás.

— Maga már a harmadik szobalány, akit azon érek, hogy a férjem megcsókolja. Most megint szerezhettek más szobalányt...

— Tessék talán más férjjel próbálkozni...

Mi a neve?

Egy előkelő csanádmegyei nagybirtokos családja a telet Budapesten szokta tölteni. Nemrég költöztek fel ismét a pusztáról Budapestre s magukkal vittek a birtokról egy derék fiatal leányzót szobalánynak.

A házi kisasszony valami komissziót akart az új szobalányra bizni.

— Kati, tudja maga, hogy hol a Fürdő-utca?

— Azt bizony nem tudom!

— Hát azt tudja, hogy az omnibusz merre szokott járni?

— Omnibusz? Hát az mi a csoda?

— Az omnibusz az a nagy kocsi, amelyik elé két ló van fogva, aztán még a tetején is ülnek utasok!

— Az omnibusz?

— Az!

— De bizony nem omnibusz a!

— Nem-e? Hát micsoda?

— Hát még azt sem tudja a kisasszony?

Hászén még a neve is rá van írva! Ugy hívják azt, hogy *Kalodont!*

Szerkesztésért felelős a kiadótulajdonos: Kovács Antal. — A Dongó telefonszáma 45. — Kovács-nyomda, Makón.

Első makói**kenyérgyár és fehérsütöde**

ajánlja orvosi tekintélyek által elősmert,
nagy táperővel bíró

gyógykétszersültjét

mely csecsemőgyermek póttáplálkozására különösen beválló.

Naponta friss rozskenyér és házikenyer kapható!

A legjobbnak elismert**Bächer-féle tüköracél ekék**

kormánnyal ellátva, fogas és láncos boronák, saját találmányu és szabadalmazott vessző-ufanzatu vaspálcás boronák, ugyszintén a világhírű Melichár-féle Unikum-Drill sorvető, Imperator műtrágya és magvető gépek, Johnston-féle kukoricaszár-aratógépek előnyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKO, Szentjános-tér.

Gyász esetekben temetésekhez

s mindennemű gyászcikkekben bevásárlások legolcsóbban eszközölhetők

özv. Gyurik Lajosné

„Örangyal“ dísztemetkezési vállalatában
Makó, Fő-tér, Kenyer-piac, a Tökegy-féle házban.

Legmegbízhatóbb pontos, szolid kiszolgálás.

Egyszerű és pompadiszravatalozás és áruraktár
ujjonnan, dusan, a legjobban berendezve.

Kész bádóg- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolcsóbban?

BIRI IMRE

bádógos-üzletében a püspökkerttel szemben.

Vizvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minden bádógos munkát elvállal jutányos áron.